Polen 2009

En tur til Gdansk. Del 2

Efter en veloverstået flodtur, og godt kommet af færgen igen, gik turen videre, vi havde valgt at køre af kystvejen mod Gdansk efter en snak ved grænsen med nogle polakker, som helt klart synes at det var den smukkeste rute. Så vi fulgte deres velmenende råd. Hvis andre skulle få den ide, er det en flot rute, men regn med meget køretid, da rigtig mange veje der er temmelig ringe, der er mange småbyer og det tager tid. Til gengæld ses et rigt dyreliv, og i lygtepælene gennem byerne er der storkereder på stribe. Mange havde endda unger i rederne. Det er nu lidt spændende. Vi rundede da også lige et minimarked langt ude på landet, og igen blev vi genstand for meget opmærksomhed. Når du er i Polen, i de små byer på landet, er du meget hurtig både kapitalist og snob, rigt svin osv, men hold lav profil, vær høflig og interesseret, lad de lokale se på din bil din cv, hvis de kigger efter det. På den måde opnår du en helt anden opfattelse af dig fra deres side, og møder i stedet for mistænksomme blikke og uvilje, en venlig hjælpsom og smilende lokalbefolkning, der gør hvad de kan for at evt. hjælpe dig, hvis der måtte være et behov.

Læg mærke til revnerne i forruden, på billedet til højre, hjemmefra var der kun en lille ca 1cm revne men den blev hurtig større pga de dårlige veje. Vi nærmer os nu Gdansk, og på vores nyindkøbte kort, skal vi hitte en campingplads. For Gps, ja den var helt forvirret. Der ligger et område ud mod kysten der kaldes Stogi, og der var mange campingpladser så det satsede vi på. Men, men, men, Vi er i Polen og omkørsler, vejarbejde, afspærringer, gjorde til sidst at vi ikke kunne følge med på kortet, og derfor ja, rigtigt gættet, blev vi væk, anede ikke hvor vi var. Ingen vejnavne, eller noget såå vi trillede væk fra de store veje, endte på en blind grusvej ved en grusgrav. Nå vi kunne da parkere, og lige tage en lille pause. Stod ud af bilen og kiggede rundt, føj da, for at komme videre skulle vi vende, men der var bare store dybe huller overalt, så det skulle nok blive en mindre udfordring. Vi fik efter lidt snak om hvad vi nu gjorde og ikke gjorde vendt hele trækket, uden uheld. Vi aftalte nemlig den nemme løsning, kør ned til byen praj en taxa, og lade den køre forrest ud til campingpladsen. Og jada, det var nemt…..Jeg havde gjort regning uden vært, Polen er = med sporvogne, jeg hader sporvogne, kan ikke finde ud af reglerne med dem, de kører som vanvittige og dytter og er vist ligeglade med alt og alle. Jeg HADER dem. Så der godt bøvlet ind i midtbyen med bil og dengang 67 eren på slæb, sidst på dagen i myldertrafikken, masser af trafik og sporvogne, og mig der kæmpede for liv og helbred, med vigepligter, busser, trafiklys, biler, og sporvogne der jagtede mig både fra siderne og forfra, og bedst som man troede nu går det, så fiser der sådan en i

røven af en, der både trutter og dytter. Væk fra den, ned af eller anden vej, og shit, der kommer bare en ny. Til sidst lignede vi en actionfilm, med vild biljagt bare med cv på slæb, der kæmpede en ulig kamp for at slippe væk fra de sporvogne.

Til sidst var der ikke andet at gøre end finde et sted at holde. Umuligt med en cv, så da et busstoppested dukkede op så ind der. Og helt frem så når bussen kom, kunne den holde bagved. Dårlig ide, da bussen kom, startede en koncert med hornet. Det var ikke smart det her. Vi blev enige om at være ligeglade, og prøvede at forklare ham chaufutten hvordan vores situation så ud. Han kunne ikke engelsk så der kom ikke noget godt ud af det. Og tysk er ikke populært lige her. Lige pludselig kom en stor mercedes med skilte på taget kørende, yes, jaja, en taxa, vi er reddet, så den fik vi stoppet. Og her begynder næste farce.
Chaufføren var en yngre gut, og far her fik jo forklaret vi var danskere, skulle finde en campingplads, og hvad skulle det lige koste hvis han fulgte os derhen. Det tog omkring et kvarters tid at forklare, for det der engelsk var han ikke så hård til. Pyt vi havde jo ferie, men alligevel var det sidst på dagen og vi ville gerne snart finde den plads. Ja, han måtte lige spørge sin chef, og der var en heftig diskussion over tlf. Sanne var også i gang med at forklare, men det blev det ikke bedre af. Vi var nu ellers goe. Da vi jo også var danskere og hans kunder nu, havde han også nok at se til, for hver gang en bus kom og med hornet udtrykte sin utilfredshed med vores parkering, sprang han ind til chaufføren og skældte og smælte, indtil de klappede i og accepterede at sådan var det. Det skete mange gange, og det morede vi os nu lidt over. Men tilbage til eskorten, nej det kunne ikke lige lade sig gøre. ??????? Jo det ville chefen ikke have. Vi fattede ikke en bønne, og igen snakkede vi så godt det kunne lade sig gøre om hvorfor ikke. Der var nu gået omkring 3 kvarter og vi holdte der stadig, med taxa, og sure busser og vores ven der skældte dem ud. Så kom der en fodgænger der kunne lidt mere sprog og spurgte om han kunne hjælpe. Jada, det var der hårdt brug for. Vi forklarede igen, og han oversatte for vores ven, der pludselig var ved at dø af grin???? Hvorfor???? Jo han troede jeg ville købe hans taxa, og havde talt med hans chef om det. Derefter havde han troet, efter Sannes forklaring, jeg ville have en prøvetur, og det var chefen ikke så vild med, så det, de havde snakket om var at taxachaufføren skulle køre med på min prøvetur, men de ville lige for en sikkerheds skyld have en ekstra mand med i bilen, og ham ventede vi så også på.

Der kom så en taxa mere med den her ekstra mand, og efter at han var sat ind i sagerne, hjalp han så også med at hitte den campingplads. Men nej, den som de ville vise os hen til, var efter deres

mening ikke god nok til os, så de diskuterede og ringede rundt, og efter en rum tid blev de enige om vi skulle til Camping Stogi. Det var den bedste. Det glædede vi meget til, for det ville altså være rart snart at komme på plads. Vi skulle bare køre efter taxaen, og det gjorde vi. Han glemte vi havde cv på slæb, så det med rødt lys og vigepligt var så som så med det. Han fes jo bare af sted og os bagefter, der blev sgu gloet noget når taxaen kom fisende over for gult lys, og bagefter kom Toyotaen med cv drønende over for rødt. Men sådan er det.
Endelig nåede vi til camping Stogi, uden for pladsen standsede vores ven. Vi stod også ud, vi skulle jo til receptionen. Nej, nej, vi var gæster og stadig hans kunder så det skulle han nok lige ordne for os. Han kom tilbage og fik os gjort forståelig at vi bare kunne finde en plads. Dog havde han skaffet en rigtig fin plads til os, og den skulle vi have. Han var helt stolt af sig selv, og vi må da også indrømme det var service. Vi ville afregne med ham, men nej, ikke endnu.
Han ville lige sikre sig at vi kom godt på plads først.

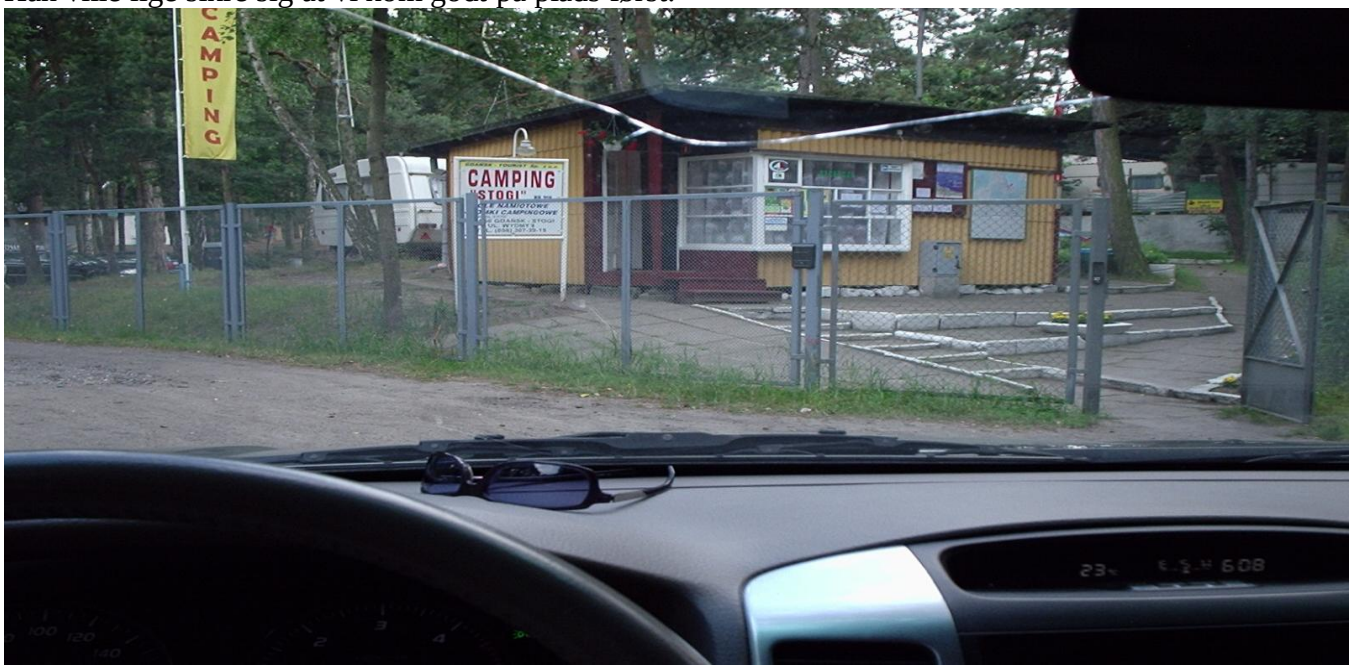

Indkørsel til Campingplads Stogi, smal vej ind, og knække 90grader, det gik lige.

Vi kom ind trods de små forhold, og der var vores plads. Der måtte lige flyttes et par biler før vi kunne bakke på plads. Så først et knæk til venstre, og derfra et knæk til højre, så stille og roligt ind på den anviste plads under Sannes kyndige tegn. Der holdte vi så, der skulle ikke engang kiler under hjulene. Vi spændte ikke af, men gloede lidt på det her. På cv venstre side, en række træer der stod ca 30 cm fra vognsiden. Fint nok, værre var det med dørsiden, der holdt vi langs en betonmur, ca 30 cm fra vognsiden. D.V.S. al indgang og udgang fra vognen skulle foretages gennem taglugen. Javel så, sådan er det.
Men æhh, vi havde ikke åbnet lugen før vi kørte på plads, så det her duede altså ikke rigtig. Vores ven kom forbi for at se om alt nu var ok, og med et smil på læben, konstaterede han at det var ikke hans kunder værdigt at skulle ud og ind gennem en tagluge. Ham tilbage til receptionen, fik en anden plads til os, og den var fin. Beton underlag, men dejlig åben med solskin og rimelig plads.

Den napper vi. Så fik vi afregnet turen med ham, og gav ham hvad der svarer til 100 danske i drikkepenge. Hans dag var hermed reddet, og han takkede så meget. Nå, men vi skulle jo op på den

plads, og vejen derop kunne vi umuligt være på. Der var simpelthen ikke plads til så langt et træk. Så ned til receptionen og forelægge problemet. Den søde pige der mente ikke det kunne være et problem, vi kunne da bare køre op gennem restauranten og bordtennishallen.

Forestil jer lige det svar. Har vi fattet det eller har vi misforstået noget. Nej nej, det havde vi ikke, så forestil jer at der oppe på toppen af vejen der, er opsat borde og stole, med parasoller, folk spiser deres aftensmad, med en fadøl til. Den røde bygning th i billedet, er bar, iskiosk, minimarked mv, de måtte lukke skodderne ned ellers var der ikke bredt nok. Nå men folkene der sad og spiste, fik venligt besked af den unge dame, at tage deres borde og bære dem ud til siden. Ungerne der spillede bordtennis, måtte lige folde bordene sammen, der kommer lige nogle danskere der skal igennem. Det her var sgu pinligt. Men vi rullede op, og ikke en eneste sur mine mødte vi, men kun folk der smilede og sad og vinkede med deres kniv og gaffel i hånden.
Vi kom igennem og fik sat campingvognen på plads, ned med støttebenene, og ahhh, endelig på en campingplads efter, skal vi kalde det lidt småproblemer.

Men bilen kunne ikke være der også. Så hvad med den? Nåå, nej det skulle vi da ikke tænke på. Næsten lige ved siden af var der en stor betonplads med tag over, der kunne vi bare sætte den. Det gjorde vi så, og lagde samtidig mærke til at derinde var også telte opslået hvor folk camperede. De er ikke pivet, de polakker, det kræver et godt liggeunderlag på sådan et betondæk. Så fås det vist ikke meget bedre i Polen. Og nu var det tid til noget mad, og et par kolde fadøl. Det fik vi, og et par ekstra ½ liter fadbamser, til at skylle dagens oplevelser ned med.

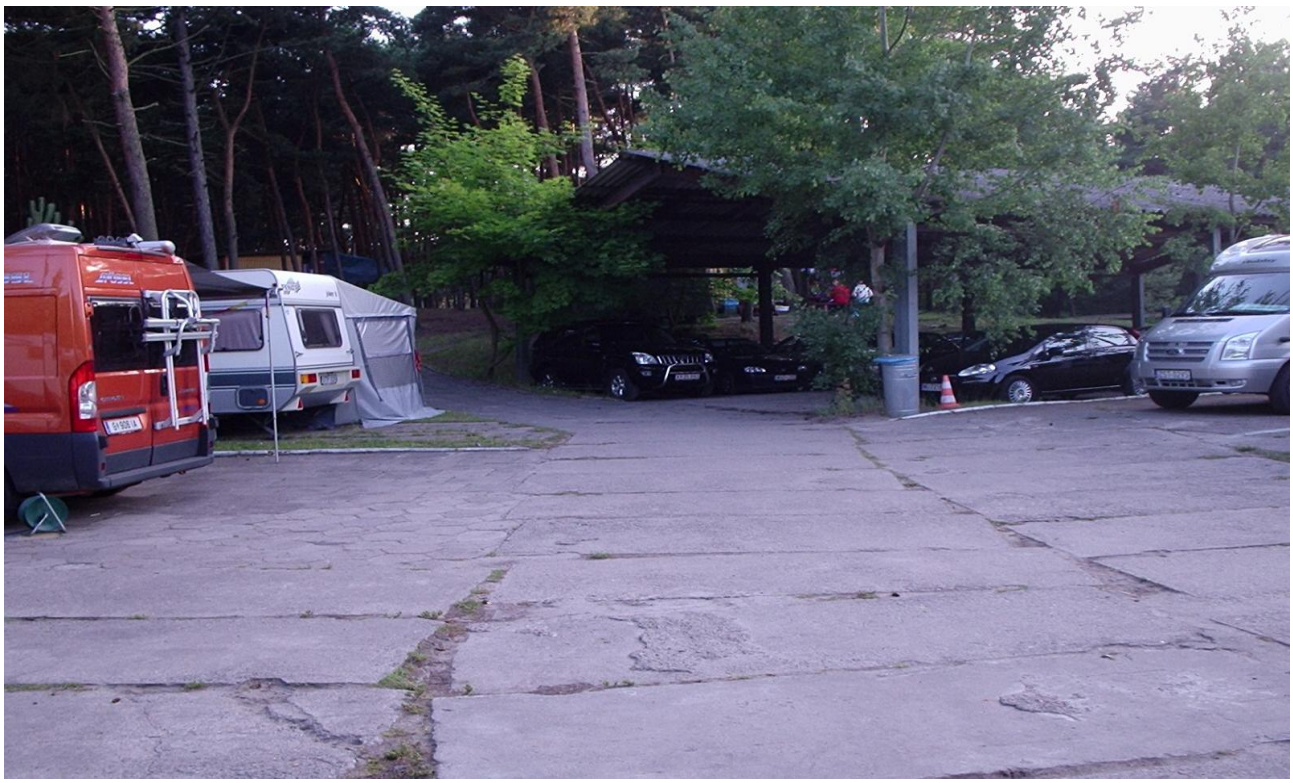

Bilen skimtes lige i midten af billedet, under taget. Det var rigtig fint.